

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 301 Montgomery St.,
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 174. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го СЕРПНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 17, 1978 No. 174. VOL. LXXXV.

І передбачають швидкий вибір нового Папи

Ватикан. — Конкляве кардиналів, яке почнеться у п'ятницю, 25-го серпня, правдоподібно за два-три дні вибере нового Папу Римського, на місце Папи Павла VI-го, який помер у неділю, 6-го серпня, — інформує кілька дорадників впливових кардиналів, вказуючи, що протягом останніх 100 років не було випадку, щоб конкляве тривало довше, ніж 4 дні.

Хоча конкляве почнеться щойно 25-го серпня, після закінчення офіційного жалобного періоду по Папі Павло VI, то вже тепер відбуваються підготовчі засідання кардиналів, на яких полагоджують щоденні справи Католицької Церкви, але теж обговорюють можливих кандидатів на 263-го намісника св. Петра на престолі Вселенського Архисв'ященства.

Коментатори вважають, що конкляве, в якому братимуть участь 113 кардиналів, які ще не переступи-

ли 80-го року життя, такі вибере італійця на нового Папу Римського. Покищо найбільш вигідний на вибір мають такі кардинали: Себастьяно Баджіо, префект Священної Конгрегації Синодів, якого зараховують до консервативних і передбачають, що він продовжував би помірковану політику Папи Павла відносно різних реформ; Паоло Бертолі, колишній Папський Нунцій в Парижі, якого зараховують до лібералів; Серджіо Пігнесолі, президент Секретаріату для справ нехристиян; Джованні Бенеллі, близький співпрацівник Папи Павла і теперішній архисв'ящен Фльоренції. Щодо неіталійців, то найбільш можливі на вибір мають кардинали: француз Жан Війо, ватиканський секретар стану; аргентинець Едуардо Піроніо, італієць з походження; прімаас Голландії кардинал Йоганнес Виллебрандс.

На оселі СУМА закінчився спортивний і почався вишкільний табір

Елленвіл, Н. Й. — В неділю, 13-го серпня ц. р., тут формально закінчився трьохтижневий спортивний табір СУМА, у якому набували спортивне знання біля 100 юнаків і дівчат молодшого і старшого віку, та розпочався великий вишкільний табір для вихованців 1 і 2-го ступеня, який вихованці 1-го ступеня, який триватиме повних 3 тижні і закінчиться іспитом перед Святим Праці, щоб описати дані можливість учасникам вишкільного табору, яких є в цьому році 145, взяли участь у ХХVIII Всеамериканському Маніфестаційному Зв'язі Спільної Української Молоді Америки, який проходить у дні 2, 3 і 4-го вересня на цій же Оселі.

Вишкільний табір СУМА буде відбуватися в трьох окремих вишкільних групах, згідно з програмою Крайової Виховної Ради СУМА, очолюваної мгр-ом Євгеном Гановським. Для переведення вишкільної програми ГВР запросила на викладачів: д-ра Петра Мірчука, проф. Зенона Сагана, мгра Івана Кобасу, проф. Романа Левицького, Ігора Мірчука, Андрія Прудку, Ігуса Вох. Крім того, в програмі курсу братимуть участь інструктори-відвідувачі, між ними мгр Стен Шуднок, М. Солтс, інж. М. Бурчак, мистець-маляр Любомир Гуцалюк та багато інших.

Для практичного переведення вишкільного табору КВР покликала також команду табору в складі: Кор-

нел Василік — командант, Роман Макар — бунчужний, Юрій Фурда — писар, Павло Галас — кошований юнак, Христия Іванів — кошова юначка, Юлія Кошачинська — мед-сестра. У зв'язку з тим, що цюгоричний вишкільний табір відбувається в 100-ту річницю від дня народження проф. Григорія Ващенко, визначного педагога, який дав перші теоретичні основи виховної програми СУМА, табір носить його ім'я. Головними темами вишкільного табору будуть: психо-фізичний розвиток дитини; основи педагогіки; ідейно-програмові засоби виховної роботи в СУМА; методи і засоби виховної роботи в СУМА з углядженням вікових груп; українська література, культура, історія, як виховні засоби; історія СУМА; організаційно-виховні справи СУМА.

Цього року програма вишкільного табору СУМА поширена на виховання провідних одиниць Спільки, як, наприклад, керівників більших мистецьких й інших гуртків, писарів Осередків і Відділів, буланних тощо. Крім засвоєння матеріалу, учасники вишкільного табору СУМА займаються самостійно, співають в таборному хорі, вправляють різні види спорту, ведуть самостійно практичні лапки, слухають короткі доповіді гостей-лекторів, а на дозвіллі влаштовують товариські забави, які здійснюються дуже часто споміном на довгі роки.

Концерт випускників УМІ в суботу і „День Союзянки” в неділю, будуть атракціями на Союзівці з кінцем цього тижня

Союзівка. — Чотири абсолюенти Українського Музичного Інституту виступлять в суботу, 19-го серпня, на цій оселі УНСО-юзу в рамках культурно-розважальних імпрез, що їх Союзівка влаштовує для гостей і відвідувачів під час літнього сезону.

Після програми відбувається завава під звуки оркестри „Ізмарагд”. В серії мистецьких виставок, що їх влаштовує Союзівка в неділю, виступити із своїми найновішими творами мистець Любомир Гуцалюк. Рівнож в неділю по популярності на Союзівці відбувається традиційний вже „День Союзянки” заходами ньюйоркської Окружної Ради СУА. Мистецька програма включатиме виступи солістів, танцювальних груп, покази, тощо. З Нью-Йорку, з-під будівлі СУА, в неділю, 20-го серпня, вирушають автобуси на Союзівку. Від'їзд запланований на год. 7:45 вранці, а квитки в сумі 10.00 дол. можна замовити в п-і М. Баран, телефонуючи у вечірні години на число (212) 927-8776.

Після програми відбувається завава під звуки оркестри „Ізмарагд”. В серії мистецьких виставок, що їх влаштовує Союзівка в неділю, виступити із своїми найновішими творами мистець Любомир Гуцалюк. Рівнож в неділю по популярності на Союзівці відбувається традиційний вже „День Союзянки” заходами ньюйоркської Окружної Ради СУА. Мистецька програма включатиме виступи солістів, танцювальних груп, покази, тощо. З Нью-Йорку, з-під будівлі СУА, в неділю, 20-го серпня, вирушають автобуси на Союзівку. Від'їзд запланований на год. 7:45 вранці, а квитки в сумі 10.00 дол. можна замовити в п-і М. Баран, телефонуючи у вечірні години на число (212) 927-8776.

ПРОПОНУЮТЬ ОСНОВНІ ЗМІНИ В КАНАДСЬКІЙ КОНСТИТУЦІЇ

Оттава, Канада. — Комісія канадської Адвокатської Палати, яка є дуже впливовою організацією в тій країні, опублікувала в понеділок, 14-го серпня ц. р., свою рекомендацію для нової канадської конституції, яка, між іншим, передбачає вибір голови держави Палатою Громад, а не як було досі, що цю функцію виконувала королева Великої Британії Єлизавета II. Пропозиція Адвокатської Палати є однією з багатьох пропозицій, висунутих різними організаціями, політичними партіями і установами до нової конституції, запропонованої в червні урядом прем'єра Еліота Трудо, викликаючи цілу бурю протестів і широко в дискусію в пресі. Деякі канадці вважають, що зміна конституції являється афронтом до монархії, хоч королева фактично була тільки символом і не мала жадної практичної влади в Канаді. Інші знову твердять, що така зміна є дуже небезпечною політичною

грою, яка може закінчитись перехопленням влади в Канаді скрайніми групами марксистського забарвлення.

Пропозиція Адвокатської Палати була подана до відома на пресовій конференції в Оттаві і вона займає становище не тільки до зверхності королеви Єлизавети, але також домагається ліквідації Сенату, який, на думку авторів пропозиції, і так не має великого впливу на канадську політику, та заміни його „вищою палатою” репрезентантів провінцій. Пропозиція також вимагає широкі повноваження для федерального уряду в економічній діяльності і збільшення прав для провінцій в культурних та інших людських справах. Палата вимагає, щоб королеву Єлизавету II в Канаді вважали головою Коммонвелту, а для зверхності канадської держави Палата Громад вибрала б голову чи президента на відповідний період часу.

Палата Репрезентантів схвалила рекордову суму на закордонну допомогу

Вашінгтон. — У понеділок, 14-го серпня, Палата Репрезентантів 223-ма голосами проти 167-ох схвалила призначити 7.17, бильйона доларів на закордонну допомогу, що становить найвищу суму на ту ціль в історії ЗСА. Пропозицію тепер передано на розгляд Сенату.

Білий Дім закликав Конгрес на закордонну допомогу призначити 8.4 бильйона доларів, але спершу конгресові комісії, а відтак ціла Палата Репрезентантів зменшила суму на 7.17 бильйона доларів.

Згадана сума призначена на економічну допомогу союзникам ЗСА і країнам „третього світу”, на військову допомогу признач.

державам, як рівнож на фонди для Корпусу Миру, різних міжнародних організацій, які опікуються втілками, для міжнародних банків тощо.

Палата Репрезентантів теж схвалила додатки, які мають на меті забезпечити, що американські гроші, передані міжнародним допомогам банкам, не будуть передані Кубі та В'єтнаму у формі допомоги. Спозори цих додатків, республіканські конгресмени Вільям Янг з Флориди і Джон Ешбрук з Огайо, заявляють кореспондентам, що гроші, зібрані з податків американських громадян, не повинні попадати до гаданних двох комуністичних держав.

Андрю Янг критикує юридичну систему ЗСА

Нью-Йорк. — Виступаючи в середу, 9-го серпня, на засіданні Американської Адвокатської Палати, Андрю Янг, амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, твердив, що багато американців, з уваги на їхню незможність, не спроможні найняти найкращих адвокатів і тому не втішують задовільного охорону юридичної системи ЗСА. Таким чином їх можна зарахувати до осіб, які частинно позбавлені людських прав — заявив Янг у промові, текст якої заздалегідь перекладено до Білого Дому, але повернуто Янгові без жадних значних змін.

Амбасадор Янг переслав копію тієї промови Білому Дому тому, що в минулому він кілька разів висловлював погляди, які суперечили заявам президента Картера чи державного секретаря Сайруса Венса і тоді Державний департамент чи речими Білого Дому мусили заперечувати ці спростовувати твердження Янга. Останній такий випадок трапився в час, коли в Союзському Союзі проходили судові розправи над дисидентами, а Янг сказав у інтерв'ю, що тієї справи не треба драматизувати, бо в ЗСА також є „соти, а може і тисячі політичних в'язнів”.

Під час свого виступу на засіданні Американської Адвокатської Палати Янг також критикував Союзський Союз за те, що використовує економічно недорозвинені країни, тобто держави „третього світу”, бо постачає їм переважно зброю, але визискує їх економічно. Ряд африканських країн нарікає, що Союзський Союз забирає біля 70 відсотків зловлених риб у їхніх територіальних водах, 20 відсотків бере Куба,

а тільки 10 відсотків залишається тим африканським державам. Країни „третього світу” добре розуміють плани Союзського Союзу і тому вже тепер нема економічно недорозвинених держав, які „рвалися б в комуністичний блок” — сказав Янг.

Цим разом Янг позитивно оцінює політику президента Картера щодо оборони прав людини по цілому світі, вказуючи на факт, що завдяки інтервенції американського уряду багато країн звільнили політичних в'язнів, принаймні кілька тисяч.

ВІДБУДУТЬСЯ ПЕРШЕНСТВА СУАСТ-СХІД В КОПАНОМУ М'ЯЧІ

Згідно з рішенням Управи СУАСТ-Схід, цього річці першештва копаного м'яча відбудуться в дні 19-20 серпня ц. р., на оселі СУМА в Елленвілі, Нью-Йорк. Учасниками першештва копаного м'яча можуть бути українські дружини в повних українських складах з теренів Східних, як теж Північно-Західних Стейтів Америки. Турніром проведуть Комісія в складі: ланкового копаного м'яча СУАСТ-Схід, суддівської Колегії, представника оселі СУМА і двох членів Управи СУАСТ-Схід. Вписове за дружини вносить 50 доларів, які разом із зголошенням треба виставити на адресу ланкового СУАСТ-Схід — Р. Глушка. Адреса ланкового подана в офіційному обіжнику СУАСТ-Схід. Перші три дружини будуть нагороджені відповідними Трофеями СУАСТ-Схід.

ЗСА ЗНАЛИ ПРО ПЛЯНОВАНУ ІНВАЗІЮ СССР НА ЧЕХО-СЛОВАЧИНУ — ТВЕРДИТЬ ВТИКАЧ

Кельн, Західна Німеччина. — Пресові агентства інформують, що минулого тижня виступив з деякими свідченнями чехо-словацький політичний втікач, колишній видатний політик і один з провідних діячів „Празької Весни” Зденек Млинар, викликаючи своє заявою конспірацію і здивування на Заході. Млинар заявив кореспондентам, що в серпні 1968 р. Леонід І. Брежнєв, теперішній генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СРСР, поінформував ліберальних провідників Чехо-Словацької, що тодішній президент Зеданнх Стейтв Америки Ліндон Б. Джонсон заперив його напередодні інвазії військ Варшавського Пакту, що ЗСА не мають наміру інтервенювати, якщо Варшавський пакт вишле свої війська до Чехо-Словацької. Також в опублікованій недавно книжці п. з. „Нахтфрост” (нічний мороз) колишній секретар чехо-словацької Комуністичної партії пише, що він і Александер Дубчек брали особисто участь у зустрічі з Брежнєвим 26-го серпня 1968 р., на якій були також

інші провідні члени чехо-словацької Компартії, арештовані після інвазії. Брежнєв поінформував тоді прибулих з Праги делегатів, що президент Джонсон 18-го серпня повідомив Кремль про становище Білого Дому. Сталося два дні перед вмаршем 500.000 військ Варшавського Пакту до Чехо-Словацької. Брежнєв нібито мав тоді заявити, що Союзський Союз був готовий до війни, якщо б яка-небудь сила загрожувала його домініції в Східній Європі. Заперення Джонсона пояснило цілу ситуацію і заперило, що жадної конфронтації між СРСР і Заходом не буде. В часі зустрічі Брежнєв також заперив чехо-словацьких політиків, що ЗСА визнають договори з Ялти і Потсдаму про розподіл впливів і з іронією „заперив” представників празького уряду, що „ніхто і нічого вам не допоможе”, — твердить Млинар, цитуючи слова Брежнєва.

Зденека Млинара усунули в 1970 р. з Компартії, свого часу він був активний в дисидентському русі, а тепер перебуває в Австрії на статусі політичного емігранта.

Італійські комуністи співпрацюватимуть з християнськими демократами

Рим, Італія. — Пресові агентства інформують, що лідери найвпливовішої в Західній Європі Комуністичної партії Італії погодилися на свій триденний конференції продовжувати співпрацювати з урядовою Християнсько-демократичною партією й іншими немарксистськими політичними партіями, поміни деяких застережень провідних діячів ЦК Компартії, які закликають християнським демократам недодержання деяких умов, головню брак співпраці на форумі парламенту. Центральний Комітет після триденних нарад остаточно погодився прийняти проєкт співпраці запропонований генеральним секретарем італійської Компартії Енріком Берлінгером. Берлінгер, як відомо, є великим прихильником співпраці комуністів з християнськими демократами й іншими некомуністичними партіями, бо він вважає, що італійська Комуністична партія має великі вигідні прийти демократичним шляхом до влади, але мусить наперед показати своє позитивне ставлення до демократичних форм правління. Центральний Комітет Компартії затвердив також інші точки запропоновані Берлінгером програми, але його авторитет був поставлений під сумнів і про зміну на цьому пості говорилось більше серед делегатів, як будь-коли досі.

У своєму 60-сторінковому звідомленні Берлінгеру об'єднанню свою деізію співпраці з християнськими демократами, кажучи, що комуністи, увійшовши до парламентської більшості, а тим самим до керівництва державою, змінили свій авторитет серед широких мас італійського населення, а також мають безпосередній вплив на формування

закордонної політики уряду прем'єра Джуліо Андреотті. Але, у зв'язку з критикою у внутрішній власній партії, Берлінгер критикує християнських демократів за повільність у переведенні соціальних реформ і каже, що комуністи будуть змушені зайняти більш рішучу поставу до деяких справ, зокрема внутрішньої політики і соціальних політичних для населення. Він також залишив відкритою можливість, що комуністи можуть одного дня сформувати іншу коаліцію з політичними партіями і перебрати керівництво державою в свої руки. Берлінгер свідомий того, що деякі західні держави не хочуть погодитися на таку можливість. Цим він натякає на ранішу заяву Адміністрації президента Картера з минулого січня, яка перестерігала італійців перед такою комбінацією. Берлінгеру у своєму звідомленні висловлює турботу з приводу погіршення співпраці між Вашингтоном і Москвою, кажучи, що співпраця комуністів з італійськими немарксистськими політичними партіями можлива тільки в атмосфері політики детанту.

Важливим місцем у звідомленні Берлінгера політичні спостерігачі вважають ту частину, в якій він виступає проти судів над політичними дисидентами в Союзському Союзі, але він рівночасно каже, що поміляються ті, які, використовуючи процеси, збираються організувати „хрестоносний похід” проти Москви. Лучіано Группі, один з видатних членів Компартії, критикував Берлінгера, що він, маючи вплив на прем'єра Андреотті, не зумів цього впливу використати для просування тих програм, за які змагаються комуністи.

Симпозіум журналістів сателітних держав

Советська пресова служба ТАСС повідомляє, що в Москві відбувся Міжнародний симпозіум журналістів, темою якого була „Роль засобів масової інформації і пропаганди в організації і розвитку соціалістичного змагання”.

Його учасниками були представники Болгарії, Угорщини, НДР, Куби, Монголії, Польщі, Румунії, СРСР і Чехо-Словацької, які обмінялись думками щодо пропаганди соціалістичного змагання в пресі і на радіо.

ПОДРАБІНЕКА ЗАСУДИЛИ НА П'ЯТЬ РОКІВ ЗАСЛАННЯ

Москва. — Міжнародні пресові агентства інформують, що советський суд у місцевості Електросталь, віддалений 40 миль від Москви, засудив у вівторок, 15-го серпня, на п'ять років „внутрішнього заслання” Александра Подрабінека, 26-літнього активіста-дисидента, який свого часу зумів передати на Захід 265-сторінковий манускрипт, який він написав на підставі власних спостережень і зізнань численних свідків про зловживання психіатрії в Советському Союзі і використання цієї науки для політичних цілей.

Подрабінека арештували агенти КГБ 14-го травня ц. р. напередодні процесу над проф. Юрієм Орловим, який, як відомо, був засуджений на 7 років концтаборів і 5 років заслання за антирадянську агітацію і пропаганду. Від того часу відбулись декілька інших процесів, наприклад, над Александром Гінзбургом, головою допомогового фонду Солженицина, Анатолієм Шваранським, відомим жидівським активістом і членом Московської Групи наглядку за виконанням Гельсінської угоди, Віктором Петкусом, членом Гельсінської Групи в Литовській ССР, Левком Лук'яненком, чле-

Александр Подрабінек

ном такої ж групи в Україні, та багатьма іншими, про суди над якими не писала західна преса.

Александр Подрабінек є внуком відомого революціонера з часів жовтневої революції, який опісля загинув у сталінських концтаборах, і сином біолога, який, побувши коротко в концитаборі, став опісля дуже активним в дисидентському русі. Групу Подрабінека КГБ зарахувала також до Гельсінських Груп, які займаються викриттям ламання постанов договорів, підписаних 35-ма державами світу на Європейській Конференції для справ безпеки і співробітництва в Гельсінках в 1975 році.

Академія Наук СССР висловила догану Сахарову

Москва. — ЮПІ інформують, що академік Андрій Сахаров, який в 1975 році був відзначений Нобелівською нагородою миру, одержав писемну догану від Советської Академії Наук за його поведінку в часі політичного процесу над проф. Юрієм Орловим в травні ц. р. і „Бійку” з поліцією. Сахаров, „батько” советської атомної бомби, визначний член Академії Наук перед його участю в дисидентському русі, заявив західним кореспондентам, що йому офіційно висловлено догану і пересторогу за суперечку не з поліцією, як говориться у повідомленні, а з цивільними „дружинниками”, які стерегли входу до залу суду. За це Сахаров і

його дружина Елена Боннер були покарані гривною у висоті 50 і 71 доларів. Сахаров також заявив, що секретар Академії Георгій Скрябін покликав його

опісля до Академії і показав писану резолюцію, яку прийняло керівництво Академії з доганою для Сахарова за „невідповідну поведінку”, що підірвало престиж науковця. Сахаров, познайомившись з текстом резолюції, відповів: „Тоді викиньте мене з членства Академії, якщо ви вважаєте це за потрібне”. Скрябін сказав Сахарову, що Академія одержала, мовляв, також багато листів зі скаргами на Сахарова і його активність.

Совсти мають найбільші джерела нафти і газу — кажуть знавці

Вашінгтон. — Газета „Ди Ньюс Ворлд” інформують, що у звідомленні, опублікованому спеціальними Сі-Ай-Ей в неділю, 13-го серпня ц. р., сказано, що Союзський Союз має найбільш в світі джерела нафти і природного газу і ці продукти в скорому часі будуть також на Заході. Студія однак стверджує, що експорт советської нафти і природного газу, джерела яких знаходяться в більшості на Сибірі буде тоді можливий, якщо СССР одержить західну технологію, без якої неможлива повна експлуатація копалин. Щоб набути таку технологію, СССР мусить посилити експорт своїх інших товарів і здобути тверду валюту для закупки потрібних апаратів та компютерського вряду.

Сьогодні, — стверджується далі в звідомленні Сі-Ай-Ей, — Совсти експортують природний газ до Західної Німеччини, Франції, Великої Британії, Фінляндії і сателітних країн. Але, якщо запаси советського газу зменшаться, Москва обмежить тоді доставку цього продукту на Захід, щоб задовольнити запотребуванням своїх сателітів і запобігти можливим економічним застоєм у своєму блоці. Експорт американської технології для видобування нафти і природного газу був, як відомо, припинений у зв'язку з політичними процесами в Калугі і Вільносії над дисидентами. Державний департамент дав заарядження, що компанії ЗСА, які бажають продавати такі апарати для СССР, мусять мати дозвіл від департаменту торгівлі.

Ізраїльський уряд відклав справу нових осель на арабських землях

Єрусалим. — З уваги на зростаючі протести в самому Ізраїлі, як теж на негативну реакцію з боку арабського світу і ЗСА, ізраїльський уряд у понеділок, 14-го серпня, змінив свої дотеперішні плани і вирішив відкласти обговорення справи нових 5-ох осель на окупованій арабській території на західному березі ріки Йордан.

Заступник прем'єра Ігаль Ялін, який виконує обов'язки прем'єра під час вакацій Менахем Бегін, повідомив кореспондентів, що що справу ізраїльський кабінет вирішить щойно після „вершинної конференції в Кемп Девід”, тобто після наради, в якій мають взяти участь прем'єр Бегін, єгипетський президент Анвар ель-Садат і президент Джиммі Картер. Початок конференції заплановано на 5-го вересня.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пропаганда не вистачає

В республіках Союзів Союзу відбувається тепер, як пише "Радянська Україна", "широке обговорення документів Пленуму Центрального Комітету КПРС, який за ініціативою товариша Л. І. Брежнєва накреслює нову розгорнуту програму розвитку соціалістичного сільськогосподарства країни Рад". Це "обговорення", твердить союська преса, являється найважливішою політичною подією в СРСР, бо в ньому бере участь не все населення Союзів Союзу, яке, "далко схвалює нову перспективу ленінського аграрного курсу, метою якого є збільшити програму народного достатку".

Очевидно, таке обговорення сільськогосподарської програми ЦК КПРС, що проходить під гаслом "Дальшого розвитку сільськогосподарства СРСР", відбулося також в Українській ССР з участю ставленника Москви в Україні, першого секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії України Володимира В. Щербинського і представників "колгоспного селянства, робітничого класу, науково-технічної і творчої інтелігенції, партійних і радянських активістів", яких Компартия заставляла славити нову "бойову програму практичної роботи", чи є для цього якінебудь підстави чи ні. Очевидно, що підстав для хвалення "ленінського аграрного курсу" є дуже мало, бо навіть Пленум ЦК Компартії України, відзначивши успіхи, підкреслював, що загальний рівень сільськогосподарського виробництва ще не відповідає швидко зростаючим потребам, а коштів, які виділяє держава, та збільшені можливості колгоспів і радгоспів не скрізь використовуються ефективно. Істотні недоліки є також на підприємствах, які випускають нову техніку, добрива та іншу продукцію для потреб села. Далі все закінчилося по-штамповому: покритикувавши деякі області за низький приріст валової продукції, Пленум ЦК Компартії України, "одностайно, цілком і повністю схвалив рішення Пленуму ЦК КПРС і прийняв їх до неухильного виконання".

У зв'язку з цим треба сподіватися нової нагінки на населення України, яке, як каже Щербинський, мусить виконати "почесне завдання у сфері сільськогосподарського виробництва". Як треба було сподіватися, головний наголос комуно-московські експлуататори України поставили на збір цюгоричного урожаю і "продажу державі" не менше 1 мільярда 50 мільйонів пудів хліба, а також на виконання ще й інших "соціалістичних зобов'язань" по заготівлі сільськогосподарських культур та продукції тваринництва. Компартия робить також тиск на робітників інших ділянок за посередництвом одного мільйона пропагандистів-комунистів, які "трудяться у сільському господарстві республіки". Вони, — пишуть союські газети, — велика політична і організаційна сила на передньому краї боротьби за втілення в життя аграрної політики партії".

Виглядає, що не так воно світло у сільському господарстві СРСР, як твердить союська пропаганда. Доказом можуть послужити також статистичні дані у поважному журналі "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", який у числі з 24-го липня твердить, що помімо барабанної пропаганди, совети продовжують купувати на Заході, в тому і з'єднаних Стівейт Америки, не тільки пшеницю, але також інші сільськогосподарські товари. Журнал стверджує, що СРСР зацікавлений в купівлі 21 мільйона тонн пшениці, з того 60 відсотків в ЗСА на суму 1,6 мільярда доларів, що у цьому фінансовому році, який кінчається в жовтні. Також твердження советів про збір 224-ох мільйонів тонн пшениці в цьому році спеціалісти вважають пропагандою, бо союський збір, починаючи з 1977 р., йде рідше вгору.

Пропаганда замилює очі, але проблем не розв'язує.

Важлива нарада

Те, що єгипетський президент Анвар ель-Садат та ізраїльський прем'єр Менахем Бегін прийняли запрошення президента Джиммі Картера взяти участь в нарадах у Кемп Девілі, Мериленд, з метою знову зрушити з місця переговори щодо замирення на Близькому Сході, треба вважати дуже відрядним явищем, бо це дає підставу сподіватися, що мирова ініціатива, що її минулого року виявив президент Садат своїми відвідинами Єрусалиму і виступом в ізраїльському парламенті, не піде надаремно. Народи в Кемп Девілі будуть шойно другі безпосередні переговори між Єгиптом та Ізраїлем від січня ц. р., коли їх перервано через брак доброї волі з обох боків.

Не зважаючи на те, що попередні ізраїльсько-єгипетські переговори, які відбулися в липні біля Лондону, не принесли сподіваного успіху, запляновані наради в Кемп Девілі дають нову надію, бо шляхом постійних переговорів, шляхом обміну думок і зрозумінням становища противника так можна дійти до якоїсь розв'язки конфлікту на Близькому Сході.

Добре діється, що президент Картер та його уряд не припиняють старання довести до арабсько-ізраїльського замирення, будучи ініціатором двох останніх переговорів між представниками Ізраїля та Єгипту, тобто липневих нарад біля Лондону і заплянованих на початок вересня нарад в Кемп Девілі. Але у тому часі, коли Америка, одні із співпредсідників Женевської конференції щодо замирення на Близькому Сході, робить все можливе в справі замирення в тій частині світу, то другий співпредсідник, Союзів Союзу, не тільки гостро табує президента Картера за скликання ізраїльсько-єгипетської наради в Кемп Девілі, але також під'юджує радикальні кола арабського світу проти мирового діалогу з Ізраїлем. Москва противиться нарадам у Кемп Девілі тому, бо вона не бреше в них участі і таким чином не матиме змоги поширювати пропаганду про свою "миролюбність". Шобільше, вона під'юджує радикальній арабській кола проти переговорів, намагаючись використати цей конфлікт, як і конфлікти на інших об'єктах, для поширення своїх впливів і переведення в життя своїх імперіалістичних планів.

Недалекі переговори між президентом Садатом і прем'єром Бегіном у Кемп Девілі треба розглядати як ще одну нагоду злізкувати довготривалий конфлікт між Єгиптом та Ізраїлем, а це може стати важливим кроком до загального арабсько-ізраїльського замирення. Проте, було б помилково зв'язувати з тією нарадою всі надії на остаточний мир на Близькому Сході. Довготривалі досвід шолої цієї частини світу каже, що конфлікти чи непорозуміння на Близькому Сході нелегко злізкувати.

І. Світ

ДОГОВІР ПЕКИНУ 3 ТОКУ

Події останніх місяців показують все більшу активність китайських політиків у всьому світі та пожелання розмов між Японією і Пекином, зокрема у питанні підписання мирного договору, які продовжувалися кілька років без значного успіху, але які остаточно закінчилися підписанням цього договору, не зважаючи на всі перестороги і навіть погрози з боку Москви.

Головною точкою договору, що награвляла на такі труднощі, є твердження про т. зв. гегемонію у світі, що його висунув Китай ще в 1975 році.

Тепер ця точка виглядає в іншому оформленні. Перша фраза була в словах — "цей договір не є на правлений проти будь-якої третьої держави". Китайці відмовилися тоді від цього тексту. Безпосередньо перед підписанням договору китайський міністр Гуанг Гуа і японський міністр Сунао Сонода прийшли до згоди, що обі держави є в опозиції до гегемонії, але остаточно тексту цієї важливої для обох сторін точки тоді не устійено.

Міністр Сонода сказав китайському представникові, що Японія не хоче бути втягнутою у ворожнечу між Китаєм і Союзів Союзом та підкреслює, що держави південно-східної Азії бояться обох комуністичних супер-держав... Це мабуть натяк на збільшення впливів Москви у В'єтнамі та чутки про створення союської бази там за згодою Гануо.

Сонода також висловив побажання, щоб Пекин перестав критикувати японського прем'єра Фукуду, бо що станеться, як японці почнуть так само критикувати Ваших лідерів? Реакція Гуанг Гуа була стримана на шість висловів, що вказувало на велике бажання китайців досягти швидко поладнання всіх труднощів з Японією, допомога якої в модернізації китайської техніки є дуже велика та важлива і її не можна відкидати...

Промовистим є хід японсько-союських переговорів, що торкаються риболовства у Японському морі, західно частину якого контролює Москва через оголошення т. зв. "берегової полоси" та заборона ловити рибу біля Курильських островів і в Охотському морі. Цей морський обшир дає Японії значні харчові постачання, яких вона не може відмовитися. Звідси обережна політика з північним ворогом.

З другого боку, Китай є великим потенційним ринком для японської промисловості та надією на забезпечення праці для мільйонів японських робітників і на заробітки для промислу.

Японські устаткування для існуючих китайських фабрик та заводів, які і для

будови нових, є доступні по своїй ціні і їх легко здобути, бо немає потреби привозити здалека; Японія може доставити їх у великому виборі від звичайних машин до комп'ютерів включно. Японська промисловість сьогодні стоїть на дуже високому рівні розвитку й навіть Союзів Союзів купує чимало японського устаткування та все хоче втягнути її у розбудову Сибіру і Якутії зокрема, де Москва потребує великих вкладів капіталу, якого їй бракує.

Можна твердити, що Москва переосмислила свої можливості — та розпочала ряд будов, як нап.р., знайши БМ, для яких не вистачає власних капіталів, як також починає дошукуватися нестача робітників, чого система ГУЛАГу тепер уже не може "полагодити".

Китай тепер потребує від Японії у першу чергу устаткування для розбудови нафтової промисловості, зокрема рур для нафтопроводів та устаткування для нафто-переробної промисловості. Для Пекину ще важливе, що у розвитку торговельних взаємин з Японією немає потреби вживати обмежених валютних резервів. Японія бо в обмін має доставити від Китаю нафту, залізну руду та інші виродини для своєї промисловості і може навіть трохи харчі.

В останні місяці виявилися ще інші предмети, що їх потребує Китай — це — модерна зброя, щоб створити базу для доброї оборони проти советів.

В самій Японії виникли серйозні перешкоди в ділянці озброєння, і група соціалістичної партії звернулася до прем'єра Фукуди з вимогою припинити заходи для збільшення продукції зброї та обмеження збройних сил, орудуючи точками мирного договору та зобов'язань країни у справі воєнних сил. Японія тепер має в Азії найбільший військовий бюджет, по-верх 10 мільярдів доларів. А головне, країна виходить на ринок експорту модерної зброї, що зокрема важливе для Китаю.

Такі великі концерни, як Мітсубіші, Ішікава-Імаї-Гаріма й менші фабрики та заводи мають величезні ресурси та знання, адже вони постачали японську воєнну силу у війні. Тепер вони досягли нових успіхів, випустивши модель нового танку, який своїми якостями є лідером за союський. Одночасно новий договір з Америкою на постачання великої кількості літаків для модернізації японської оборони дає країні можливість будови модерних літаків 45Р3С для знищення підводних човнів і літаків-навігаторів Ф15. Згідно з договором, Америка передає японцям зразки цих літаків та точні плани для їх будови...

(Продовження на стор. 3-й)

Оксана Бригун-Соколик

СУЧАСНІСТЬ І НАША КУЛЬТУРА

(2)

В Торонті вже кілька років відбувається Український Музичний Фестиваль. Його підготовляють фахівці, вибирають музичні твори, друкують ноти. Чи центральний журнал, який як "Бюлетень СКВУ" або "Українка в світі", (очевидно, їхній культурний референт — чи хто там є), не міг би подати вістку про таку подію із заохотою, щоб більшість українців осередки робили подібні фестивалі? Програма готова, ноти готові, Торонто напевно радо дозволило б використати все. Тільки робити! Ціль такого фестивалю? Що всі учасники мусять грати твори українських композиторів. Багато вчителів учили українських композиторів і без фестивалю. Але багато учителів були змушені вчити українські твори на вимогу батьків, щоб дитина взяла участь у фестивалі. І тут ми всі можемо допомогти. Домогатися творів українських композиторів для наших дітей, на якім інструменті вони не грали б! Учителям чужинцям давати ті ноти і попросити, щоб дитина грала. Тоді напевно така дитина не скаже: ми нічого не маємо...

У Торонті минулого року відбувся симфонічний концерт творів українських композиторів, з нагоди Світового Конгресу СФУЖО. Твори двох композиторів — Гомоляки і Калачевського ми мусили розписувати для оркестру, бо була тільки партитура. Ноти ці ми переслали до Центрального КУК у Вінніпезі.

В "Бюлетені СКВУ" мало з'ясувати нотатку, що такі ноти є до диспозиції нашої громад. Позичай і влаштувай концерт і краще тепер їх використовувати Едмонтон. Ще в 1956 році Комітет Українок Канади спонзорував концерт творів Миколи Фоменка. Видав ті комітети з 5-ох п'янь... Наклад був 1,000 пластинок. Співаючи та музику люблячий український народ не мав потреби на повторний наклад високоякісної пластинки. Так! З України приходять тепер пластинки з класичною музикою. Але придивімся до них: український композитор, українська оркестра, награна в Києві, — ані слова по українськи! Все тільки в московській та англійській мовах...

А ноти? Подивімся, який обмежений тираж: 700 примірників! Це ж для музичного загалу. Хто ж з них користуватиметься? Правда, це все пов'язане фондами. Але чи ж на таку цілентральну організацію не можуть знайти розв'язку? Музичний журнал "Музика" виходив в Україні Замкнути перестав. Значить виходить музичні "Вісті" в Міннеаполісі. Не випадково, що на еміграції щось виходило, а в Україні ні... "Музика" зачала знов виходити, в століття з дня її народження.

В одному зі своїх листів до мене диригент с. п. Іван Задорожний жалівся, що хотів поставити оперу "Вільма" Углицького. Ноти в Музеї — бібліотеці. Не хотіли йому позичити. Давали по одній сторінці, і він бігав, фотографував сотки сторінок по одній... поки цілу річ сфотографував, то вже не було часу оперу вичити. Ледве встиг поставити її в концертній формі. От і культура замкнена в музеї.

А гірше, як і в музеї не має. Готувалася я до доповіді про славну співачку Соломію Крушельницьку, в століття з дня її народження.

(Продовження на стор. 3-й)

Роман С. Голіат

СТРІЛЕЦЬ УПА ОПОВІДАЄ

У Лісах Лемківщини. Спомини вока УПА. Іван Дмитрик. Сучасність 1977. 303 сторінок з ілюстраціями. Редакція: Ілія Ільницький. Мали виконав Іоанн Вишневецький, а обгорту Юлія Гніздовський. Юрій Лопатинський, колишній старшина УПА, у вступі до цієї книжки підкреслює, що автором книжки "У Лісах Лемківщини" є стрілець Іван Дмитрик, вока Української Повстанчої Армії, з куреня командири Рена, який діяв на Лемківщині в 1944-1947 роках. Свої спогади завор запісав зараз після прибуття на Захід у 1947-1949 роках, коли ще всі події були міцно закріплені в пам'яті.

Іван Дмитрик розповідає здебільшого про свою сотню, хоч не бракує в його споминах інформації і про інші відділи УПА, які діяли, якщо не постійно, то деякий час, на тому самому терені. Автор починає розповідь від свого першого дня в рядах УПА.

Разом в акції проти УПА брало участь 120-тисяч польського війська. На польсько-чеському кордоні польки тримали 7-тисяч війська, а чехи поставили в Моравії кілька дивізій і старшинську школу з Праги.

Появу книжки Івана Дмитрика треба вітати не тільки тому, що в ній описаний фрагмент боротьби нашого народу в другій половині сорокових років, але також тому, що нашим друзям та учасникам того часу вона може стати заохотою до писання спогадів — закінчує свій вступ Юрій Лопатинський-Калина.

Щоб зрозуміти спогади Івана Дмитрика, читач мусить перенестися думками в ті часи Другої світової війни, коли життя людини висіло на волоску. Німецька армія відступала із ще недавно нею окупованих теренів Європи. Червона армія посувається вперед, а на терені, про які мова в цій книжці, владу перебрав польський комуністична адміністрація, яка негайно почала ганебно-нищівну боротьбу з місцевим українським населенням. На оборону українського Закарпаття стали воювати УПА, які вели безкомпромісову боротьбу з усіма ворогами українського народу.

Автор, як учасник й очевидець тих подій, оповідає про злочини й звірства, докучували польському комуністично адміністрації, яка негайно почала ганебно-нищівну боротьбу з місцевим українським населенням. На оборону українського Закарпаття стали воювати УПА, які вели безкомпромісову боротьбу з усіма ворогами українського народу.

У травні 1945 року, себто тоді, коли закінчувалася війна в Європі, прийшли накази про зміцнення копірації всього підпільного руху. Десь тоді — продовжує автор — нам відчитано наказ Головнокомандуючого, генерала Тараса Чупринки, до бійців УПА, в якому, між іншим, було сказано, що в перемогі над Німеччиною внесли великий вклад і ми, українські повстанці. Ми не дозволя-

належав з 1910 року. Мені вдалося тоді, що мого партія за своєю програмою, тактикою і стратегією вже застаріла й пленталася в хвості історії. Я прийшов до комуністичної партії тому, бо вірив, що на тому відтинку історії саме ця партія потрібна українському народові. Я прийшов до неї саме тоді, коли вона була ще в стані творення й невизначності. Я був, як самі може знаєте, одним з її перших організаторів. Я був серед тих, що з перших років її намагалися надати їй українського обличчя. Перед першим її з'їздом довелося мені довго доводити Ленінові, чому та партія мусить бути коначно окремою від РКП, чому вона повинна бути зорієнтована на українську політичну й культурну дійсність. Ленін погодився зі мною й тим, що так як я думав. Він відкинув централістичну, філіальну пропозицію П'ятакова, Квірінга і подібних. Ми вийшли ніби переможцями. Але справжня дійсність була така, що п'ятаковщина нас залила. Ми залишилися назавжди білими круками в партії. Безконечно це тягтися не могло. В слушний момент мене, і всіх таких як я, оголошено українськими фашистами і знищено. Виходу не було". (Ст. 106).

Гр. Костюк додає, що не зважаючи на все, Буценкові (народж. 1889 р.) вдалося пережити і Другу світову війну і Сталіна і навіть діждатися "реабілітації". Бо десь на початку 60-их років в "Літературній Газеті" та "Вітчизні" було поміщено інтерв'ю з "ветераном комуністичної партії України П. Буценком". А трохи пізніше також його спогади про перший з'їзд КП(б)У та про його розмову з Леніном перед з'їздом. Звичайно, "там не було нічого з того, що мені говорив Панас Іванович на Воркуті 1939 року", пише Гр. Костюк. Спогади були припасовано-офіційні, низькооптимістичні перед Леніном, солодко-партійні і навіть оптимістичні. Правда, було подано одну важливу примітку: спогади було написано не особисто Панасом Буценком, який перебував в парализованому стані й сам писати не може, а кимсь іншим, "зі слів" Буценки... "Його ім'я ще використали для скріплення посталінського терористичного режиму й на тому забули. Так, в якомусь старечому будинку, тихо і всім забутий, цей "український Дантон" скінчив своє безславне життя".

[Кінець]

Юл. Мовчан

СТРАШНИЙ ДОКУМЕНТ

Григорій Костюк: "ОКАЯННІ РОКИ", стор. 164, видання "Діалог" в Торонті.

3

Цікава "катавасія" стала з вищезгадуваним і в свій час широко відомим в Україні Панасом Буценком. Він був одним з тих "перших-хороших", які не за страх, а за совість допомагали Москві насадити в Україні маріонетковий "уряд Української Радянської Соціалістичної Республіки". 1923 року Буценка було обрано генеральним секретарем ВУЦВКУ, який в ті роки грав роль "парламенту" України, тобто, нібито найвищої законодавчої влади. Після відомого голови ВУЦВКУ Григорія Івановича Петровського, позиція Панаса Буценка була другою за своїм значенням і політичним впливом. Тому, пригадуємо, за кожним підписом "І. І. Петровський" завжди красувалося коротке прізвище "А. Буценко" (замість українського Опанас або Панас Буценко чомусь волів писати Афанасій, хоч він прекрасно володів українською мовою).

Але, "раб зробив своє діло — раб мусить відійти". Розпочалися роки погрому української культури і України взагалі, які не оминули навіть такого, "правовірного українського більшовика", яким був Буценко. Йому "пришили" не більше, ні менше, як керівну роль в українській фашистській організації, на чолі якої стояв голова ради народних комісарів УССР Панас Любченко. (У керівний центр її, крім П. Буценка, входили такі відомі "тузи", "радянської України" як Андрій Хвильовий, Григорій Гринько, Юрій Кошубинський — "малий син великого українського письменника", Григорій Поряко, Сірко і правдоподібно Володимир Затонський, якого не раз представляли, як "зрадок або ідеал українського комуніста"). За свідченням якогось Українчука з Кам'яни-Подільського, він, Буценко, мовляв ще в 1922 році, коли навіть ще в Італії не всі знали про фашизм,

зорганізував один з осередків української фашистської організації в Кам'янці. Ніякі протести чи заперечення Буценкові не допомогли, і тому Колегія Верховного суду без надуми засудила його розстріляти, хоч за пару тижнів прийшло "полегшення": смертну кару замінити на 25 років ув'язнення. І так цей "український Дантон", як називає Гр. Костюк П. Буценка, цей колись, високий, плечистий і грудастий велетень з великою круглою головою, обрамленою довгим чорним вихрестим чубом, з голеним обличчям та могутнім горловим басом, тепер опинився тут, у Воркуті, на ласі і неласі тих, кому він так вірно служив за останніх п'ятнадцять років.

І коли Костюк вже досить близько "зжився" з Буценком, при одній нагоді, коли поблизу нікого не було, він звернувся до колишнього секретаря ВУЦВКУ з таким питанням:

Панасе Івановичу, ви політик, ви були в самому центрі творення нового світу, що зветься тепер радянською владою. Поясніть мені — в чому справа? Де причина того, що дітя вашого рівня тепер мусять кінчати життя або під кулями в підвалах Луб'янки, або ось в таких умовах ізольції? В чому справа?

Це питання, як пише Костюк, діткнуло Буценка "за живе". Він враз зупинився, мовчки пронизливо глянув на свого співрозмовника і дав на це таку свою відповідь. І тому, що його відповідь може бути відповіддю багатьох, чи навіть усіх інших, з дозволу сказати, українців, які у вирішальні творення української держави пішли на службу біл заплесків ворогів, наведу її тут повністю.

— Де причина? — питаєте, — каже Буценко. — Я... не знаю. Інколи мені здається, що це масове божевілля, а звідси й масове самопожертвування. Але це не пояснення. Це залежить до сфери чуття, психології, містики... Особисто я думаю, що причини в нас самих... Причина в тому, що ми програли біл. Ми виявилися нікудишніми політиками. Ми не зуміли гарантувати безпеки своїй і свого народу. Ми легковірно повірили на слово дружби. Фікцію держави ми прийняли як дійсність. Ми задоволювалися владою без влади. Цей калімабур ви колись зрозумієте. Мого трагедія (і тисяч таких як я) в тому, що я свідомо діяв як українець, як син свого народу. Я прийшов до комуністичної партії з УСДРП, до якої

СУЧАСНІСТЬ...

(Продовження зі стор. 2-ої)

і виходить досі. Кілька цікавих вісток дістається до нас через решето пропаганди! А ми тут? Видавала „Вісті“ пані Костюк. І не дала ради: передплатників не було... Для одного журналу музичного журналу у вільному світі, одного журналу не контролюваного, нецензурованого. Рада Культури при СКВУ та СФУЖО повинна морально підтримати такий журнал, повинна заохотити загальну передплатити його. Рада Культури при СКВУ с. Що вона робить? Колись то показалася в пресі ціла сторінка дати, які на сугестію Ради Культури, українців в діаспорі повинен би відзначувати... Фантастичний історичний календарець! Та і він потрібний. Але він нас веде до імпрес різного рівня, що часто робляться, бо ж треба з чогось звітувати! Чи це одинокі наше плекання культури? А СФУЖО? Цікавиться головним народним мистецтвом. Чи ж не час, щоб придумати і над іншими ділянками? Недавно в Торонто існувала Мистецька Рада при Комітеті Українців Канади. (Цікаво, що більшість членів були жінки!) За ініціативою Мистецької Ради відбувалися цікаві імпреси: Дебют скрипалів Мазуркевичів, дебют Ренаті Бабака, концерт Гриневича, 70-ліття Уласа Самчука, Тиждень Уласа Франка назвати б хоч кілька. Завжди переповнена зала, і багато молоді та молоді публіки були доказом, що імпреси на рівні є побажання нашої громади. Потім Мистецьку Радку зліквідовано. Наслідки? — Свято Соборності і Незалежності — що не могло скінчитися. А біда молоді, яка в одностороннє мусяла на сцені відстоювати понад 4 години ледве чи ще колись схоче прийти на 22 січня... А Шевченківський кон-

церт? На програмі було так мало Шевченка, тоді як шевченківський репертуар є безконечний своїми можливостями і так далі. Ми мусимо домагатися від свого провуду іншого рівня. Ми мусимо вміти використати знання фахівців. Ми ж не підемо до шевця лікувати зуба. Ані до кравця латати черевик. Стараймося ангажувати до праці людей, які знають певну ділянку, не уявляючи собі, що ми знавці від усього...

Вміємо сказати критику: позитивну, будучи і завжди правдиву. Бо кого хочемо дурити персоніфікованим вартостям, або замовчанням їх зі заздрості? І накінець — ми маємо композиторів. Замовляймо у них нові твори. Вони бачитимуть, що ними не тільки хтось цікавиться, ще хтось хоче їх твор виконати, але й будуть мати бажання творити. І ми маємо дуже добрих виконавців. Даймо їм нагоду. Даймо їм сатисфакцію, даймо їм моральну підтримку і матеріальну винагороду. Скільки часу і грошей вони страждали на те, щоб осягнути те, що мають. І як часто багато з них є готові дати свій талант на користь якоїсь цілі. Тим більше в таких випадках громада мусить це вміти оцінити. Працюймо ж спільно для загального добра. Використовуймо фахівців, не починаймо знов від себе.

І тут завдання для кожного з нас, кожний з нас повинен бути свідомий того, що в час, коли ворог нищить всі провали нашої вільної культури, працівників культури ліквідує, або засилає на заслання, і диктує свою так звану соц-реалістичну культуру, задержання, плекання і творення нової вільної культури залежить від нас усіх. Разом і від кожного з нас зокрема.

БАНДУРИ АМБАСАДОРИ!

Написав Віталій Лехтер

Після нічної серпневої громи і дощу, це „назорі“ виринуло наше авто на оселю „Київ“ в Кетскільській горі. Оселя „Київ“ своїм виглядом, на мою думку, давно нагадує чарівне буковинське село Виженку біля Вижиці. Коли ви вїжджаєте на цю оселю, то відразу побачите розкинені пагорби Кетскільських гір, над якими ліниво пересуваються хмари. У місяці липня тут з'їжджається молодь, щоб навчитися гри на дзвінокострунній кобзі. За доброю традицією на цій оселі щороку відбуваються курси гри на бандури, якими опікуються досвідчені інструктори з Детройтської капелі ім. Т. Шевченка, яка була створена ще при більшовицькому маестром Гр. Китастим.

О 10:30 ранку в каплиці православної церкви о. архієпископа С. Кіндзерявий-Пастухів відправив Службу Божу. Співав церковний хор, яким диригував маестро Петро Китастий. Після закінчення Служби Божої, в ідальній оселі „Київ“ (оселя не має своєї зали) відбувся маленький концерт, в якому взяли участь бандуристи з капелі ім. Т. Шевченка. Взяв участь українських танкових мелодій блискуче виконали наймолодші бандуристи Микола Дайчаківський і Роман Рітачка. Р. Рітачка обдарований молодий бандурист живе в Каліфорнії у Сан Дієго, і він вперше приїхав на оселю, як інструктор бандури. Він виконав музичний момент Шуберта, тим самим довідавши, що на бандури можна виконувати європейську класику. Стрілецьку пісню „Ой, чого ж ти закурився, стрільче молодий“ успішно виконав наймолодший учасник капелі Роман Рітачка з Клівленда. Маестро Петро Китастий подарував слухачам нову пісню з України, яка поповнила репертуар капелі: Білим цвітом розлилася весна, музика Володимира Тулика, слова Іллі Бердника. Родинний дует П. Китастого і Л. Китастого добре виконав пісню „Росла калинонька“. Історичну пісню з циклу пісень про зруйнування Запорізької Січі чудово виконали провідники капелі ім. Т. Шевченка Петро Китастий і Петро Гончаренко. Ця пісня „Славне було Запоріжжя“ поновила глядачів. Українська жартівлива пісня „Добрий вечір, дітино“, також у виконанні П. Гончаренко і П. Китастого, була виконана дещо незвичайно. Петро Гончаренко грав зінківським методом. Є на Харківщині село Зінки, в якому бандуристи мали свою власну методику гри на бандурі, на жаль з приходом узапаторської влади комуністів в Україні зникли бандуристи, які володіють зінківським способом гри на бандурі. На закінчення концерту П. Гончаренко і П. Китастий виконали музичний момент із композиції, автором якої є П. Гончаренко. Після закінчення концерту Петро Гончаренко запросив провідників бандуристів на нараду.

О 3:30 по полудні, як і було заплановано, в ідальній оселі „Київ“ зібрався провідники бандуристів. Треба відзначити, що ця нарада відбулася завдяки активній діяльності адміністративного директора Школи Кобзарського Мистецтва з Нью Йорку, п. М. Чорного. Відкриваючи першу з черги нараду керівників кобзарства п. Чорний запропонував обрати президію зборів. Одногослою головою зборів був обраний Петро Гончаренко і секретарем Віталій Лехтер. Петро Гончаренко запропонував М. Чорному подати інформацію про діяльність Школи Кобзарського Мистецтва. П. Чорний повідомив учасників наради про діяльність Школи. Ця Школа була створена у 1973 році, перших два роки існувала при хорі „Думка“. Сьогодні Школа має дев'ять відділів, в яких навчаються 80 учнів. Учні Школи переважно виступають перед чужинцями, особливо пам'ятний день для молодих бандуристів це участь у найбільшій в історії ЗСА параді, присвяченій 200-літтю Америки, де бандуристи гідно репрезентували Нескорену Україну. Школа випускає щомісяця „Кобзарський лис-

ток“, який пропагує кобзарське мистецтво світу. Тепер Школа готує до друку альманах, присвячений п'ятилітньому ювілею Школи, а також готується до друку підручник гри на бандурі, автором якого є о. С. Кіндзерявий-Пастухів.

Володимир Юркевич з Ньюарку, Нью Джерзі, повідомив про діяльність капелі, керівником якої він є. Капеля заснована при Стані Дивізійників в Ньюарку і має 17 бандуристів, від 14 до 24 років. Капеля під проводом п. Юркевича має в основному воєнний репертуар і виконує дивізійні пісні, пісні ОУН і УПА. Капеля випустила декілька пла-тенок.

Молода бандуристка Оксана Метулінська, керівник дитячого гуртка з Сан-Кетеринсу, Канада, подала інформацію про свій гурток. В цьому гуртку діти починають вчитися гри на бандури з 12 років, під час літа їздять в табори. Гурток нараховує 17 дітей. Уряд Онтаріо, розуміючи важливість розвитку етнічних культур, дав на розвиток кобзарського мистецтва допомогу дві тисячі доларів. Сама Оксана навчилася грати на бандурі від свого чоловіка, а тепер вона вчить гри на дзвінокострунній кобзі своїх дітей.

В своєму виступі о. архієпископ С. Кіндзерявий-Пастухів зокрема сказав: „Кобзарство займає дуже важливе місце в історії України. Воно було одним із джерел духовності, воно стало речником відродження України. Недаремно Тарас Шевченко назвав свою книгу „Кобзар“. Кобзарство це не тільки гра на бандурі, а і місія відродження нації. Наш головний обов'язок не лише пропагувати гру на бандурі, але й звернути погляд на ролі кобзарства, на сучасний рівень кобзарського мистецтва“. І далі о. С. Кіндзерявий-Пастухів говорив про те, що, як часто бандуристи не звертають уваги на репертуар, так часто в репертуарі бандуристів зустрічається музичний суржик, накинаний ворожою Москвою. Щоб уникнути цього він запропонував створити „Об'єднання бандуристів у вільному світі“ цим самим перекинути міст між бандуристами у вільному світі. Таке Об'єднання потрібне і для того, щоб уникнути культури, щоб не залишитися на грані аматорщини, щоб піднести бандуру до рівня класичного інструменту.

Голова зборів маестро Петро Гончаренко у свою чергу проінформовав присутніх про працю капелі ім. Т. Шевченка. Він також подав інформацію про діяльність Товариства любителів бандури, яке існує при капелі ім. Т. Шевченка. П. Гончаренко запропонував, щоб з огляду на те, що більшість провідників бандуристів не змогли прийняти участь у цій нараді, покину створити ініціативну групу, яка б підготувала б наступну нараду у Нью Йорку 28-го жовтня ц. р. Його пропозицію підтримав П. Китастий. Отже остаточно вирішено другу з черги нараду провідників бандуристів провести в Нью Йорку 28-го жовтня 1978 року. Всіх зацікавлених в проведенні такої наради просять голоситися на адресу: Mr. Nick Chornij 84-82 164 Street, Yamaica, N.J. 11432, N. J.

На нараді і в її дискусіях, крім вищезгаданих, взяли участь: Ф. Леонтович (Нью Йорк), П. Козира і О. Намар (Ньюарк), п-ні Л. Китаста (Детройт), проф. Я. Гурський (Сиракузи, Н. Й.), Роман Рітачка (Сан Дієго) і М. Дайчаківський (Клівленд).

Музична культура кожного народу має свої особливості, свій інструментарій. У нас із сивої давнини найхарактернішим інструментом є кобза, знала тепер як бандура. У години лихоліття тяжкої боротьби проти національного гноблення дзвінокострунна кобза

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Д-Р АДРІАН СТЕПАН ШЕРЕМЕТА

Ряди наших професіоналістів відзначаються молодими людьми, які не тільки досягають свій професійний ступінь, але й теж свідомими й активними членами української громади.

Між ними наш молодий колега д-р Адріан Шеремета, який покінчив успішно свої медичні студії в Лайола університеті і 10-го червня ц. р. одержав диплом доктора медицини.

Д-р Адріан народився 28-го квітня 1952 в Буенос Айресі, Аргентині, та є сином знайомих і активних українських громадян в Чикаго Ореста (хеміка) і керівника лабораторії при Монт Сайна Шпиталі та учительки пані Любі з Вільчаських-Шереметів.

Ще в дитинстві переїхав з батьками з Аргентини до Чикаго, де закінчив школу св. Николая та Школу Українства матурою з визначним успіхом. Він також покінчив дворічні педагогічні курси ім. Петра Могили та був доволі успішним виховником в осередку

Д-р Адріан Степан Шеремета

СУМА ім. М. Палушкова.

Д-р Адріан належав до Братства св. Бориса і Гліба при парафії св. Володимира і Ольги та був активним його членом.

В Лайола університеті був він головою українського клубу та членом медичної громади при УЛТ-ПА.

26-го червня д-р Адріан Шеремета почав свою шпитальну практику в Генрі Форд Шпиталі в Детройті та думає спеціалізуватися у внутрішній медицині.

ІВАННА ШТОГРИН — ДОКТОР ПСИХОЛОГІ

Іванна Штогрин, дочка п-ї Анни Штогрин і св. п. Івана Штогрин з Бріжвотеру, Н. Дж., здобула диплом доктора освітньої психології, закінчивши студії в Університеті Кензас. Під цю пору д-р І. Штогрин є zatrudнена на пості шкільного психолога на повіті Геріку у Вірджинії.

Закінчивши середню освіту в 1962-му році, Іванна здобула ступінь бакаляра в Ньюаркському стейтовому коледжі в 1966-му році, а ступінь магістра одержала в 1971-му році в Раттерському університеті. В роках 1966-1971 учительвала в шкільному дистрикті Бріжвотер-Раттан в Нью Джерзі. Вона є членом Крайової асоціації шкільних психологів і Ради для винятково здібних дітей.

Д-р Іванна Штогрин

Д-р Штогрин є членом 219-го Відділу УНСоюзу, а її мати — 70-го Відділу в Джерзі Сіті.

Світлий празник

Був це день 9-го липня ц. р., коли церква св. Івана Христини у Гантері, Н. Й., святкувала цей празник. В розлогій долині, оточеній ситою зеленню лісів, зібрався у цій церкві перлини нашого дерев'яного будівництва, в цій сирині молитви і краси — парохіяни й багаточисленні гості літа. Прибув і наш Владика Василь Лостен та в оточенні духовенства, співслужителів й духовенства-гостей співомонно відспівували Службу Божу. З пильною увагою вислухали всі проповідь, що була змістовна, ясно оформлена, прикладна. Ію Службі Божій уся ця громада з Владикою й усім присутнім духовенством процесійним ходом подавали до Градуса, яку Пресв. Василь Лостен урочисто посвятив. По короткій перерві всі засіли в тій же Градлі до спільної трапези. Передбідну молитву провів Владика, поблагословивши всю іству. На вступі перед обідом д-р Іван Макаревич перечитав привітальне слово нашою Патріарха Йосифа Сліпого з Риму, яке присутні прийняли рясними оплесками. Рівночасно д-р І. Макаревич привітав Владика Василя Лостена, який, подякувавши за привітання, зголосив відповідну про-

мову, підкреслюючи в ній значення, вагу, вартість цієї церкви, цієї Градлі, починателем яких є д-р Іван Макаревич: „Це осередок, це цінне набагання для розвитку нашого культурного життя, для нашого духового на цій Землі росту“, — закінчив промовою своє слово. Д-р Іван Макаревич, подякувавши Владика за його слово щирою приязню, привітавши всіх присутніх на цій пражизничній гостині, став згадувати всіх і найперше тих, що своєю, інколи й важкою, часто безплатною працею, усіх жертводавців і тих безземних, усіх, що при їх допомозі здвигнено цю церкву і цю Градлу; подякував і всім архітекам та мистцям, що надали духа українського і краси цим документам нашої культури; подякував і всім паням, що безкорисно приготували — кожної неділі і свята вліті — закуски для вірних і гостей, що після Служби в церкві радо користувалися цими присмаками. Вікниці подякував паням за приготування цього пражизничного обіду; подякував і панночкам молоденьким, що подавали до столу. Очевидно, і в церкві і під час пражизничного обіду лунали грімкі і ширі многослівствія.

кликала на боротьбу, закликала свій народ визволити Україну. Але з приходом узурпаторської влади комуністів із усіх музичних інструментів найбільше постраждала бандура і надовго в Україні зникла її чарівний спів. Створення ж „Об'єднання бандуристів у вільному світі“ допоможе зберегти нам ті безсмертні думи, пісні, що лишили нам у спадщину співці-кобзарі, і які необхідно зберегти для майбутніх поколінь.

ДОГОВІР ПЕКИНУ...

(Закінчення зі стор. 2-ї)

Це може стати Японії можливістю продкувати ці літаки для експорту в Китай, від чого тепер ще відмовляється Америка. Також японська зенітна артилерія може причинитися багато для китайської оборони; в Японії вже побувала китайська військова делегація, а японські спеціалісти оглядали китайські заводи, що працюють для китайської армії, авіації та флоту. Ці спеціальні можливості викликають у Москві не тільки підозріння, але також оправданні переляки.

При цьому завжди треба мати на увазі велетенний кордон між Китаєм і Советським Союзом та потенційну загрозу Москві в Монголії, де вона має свої бази і лінії поставання та втримує на кордонах поверх мільйонів армію з належними базами.

З іншого боку, Японія стурбована постійним збільшенням советської флоту і повітряних сил на Далекому Сході, які створюють небезпеку для японських ліній сполучення з країнами, звідки приходять сировина для її великої промисловості, що дає країні життя та безпеку. Одночасно країна потребує великих внутрішніх реформ соціального характеру. Великий успіх промисловості та міжнародної торгівлі привів до матеріального добробуту, а соціальні умовини залишаються майже без змін з часів довоєнних.

Отже, одночасно з закінченням політично-дипломатичних переговорів та підписанням договору з Китаєм, що відікнає для Японії нові великі торговельні перспективи, виникає турбота відносно по-

ширення внутрішнього ринку. Тут є великі труднощі соціального характеру, бо Японія не має сучасного соціального забезпечення для своїх робітничих мас, не має безкоштовної медичної обслуги, далеко відстає в будові сучасних мешкань поза великими містами, які у більшій частині мають дерев'яні будови, такі самі, які є в селах...

Уряд Японії консервативний і не дуже хоче починати далекойдучі реформи, що внесли б більші зміни в звичай та практику японського громадського життя, а розвиток зовнішньої торгівлі та її величезні здобутки приносять великі валютні надлишки, яких немає як і на що витрачати. Отже, настає зміна в думанні, що країна мусить почати також активну допомогу відсталішим країнам, які це роблять Америка та Європа. Японці все жили своїми внутрішніми запотребуваннями і їм були байдужі умовини життя інших. Тому є упевненість з боку зокрема азійських країв до неї.

В розмовах та договорах з Пекином ці питання були підложжям політичних турбот для майбутнього та основою зовнішньої політики Пекину, який не зрікається своїх комуністичних планів. Адже не даром в Чикаго відбувся конгрес пропекінської комуністичної партії, яка була створена рік тому. Пекин пропонує при допомозі і підтримці таких партій у більшому світі мобілізувати світову опінію і силу проти — як це китайці окреслюють — гегемонії Москви, а договір з Японією становить у цьому зусиллі поважний крок уперед.

Молоді піаністи виступлять цієї суботи на Союзівці

Союзівка. — Абсолютно Українського Музичного Інституту та визначні студенти вищих курсів виступлять в суботу 19-го серпня, о год. 8:30 вечора на цій оселі УНСоюзу під час культурно-розважової програми цього річного літнього сезону.

Надя Гнат, визначна студентка кл. проф. Галі Клим, брала участь в численних концертах УМІ, а теж в Американських компетіціях, де два рази здобула перше місце. Будучи ученицею Ірвінгтона Гайскул, була постійною солісткою і аккомпанаторкою на шкільних імпрезах. Там часто виконувала твори українських композиторів. Надя закінчила Гайскул з 1-ю нагородою з музики. Теж дістала спеціальну стипендію від учителів цієї школи. Надя приготувалась тепер до речиталю, а після вакацій продовжуватиме музичні студії в Даглас коледжі в Нью Джерзі. Надя виконає: Барвінського „Прелюдію-моль“, Годарда „Концертний етюд“.

Марта Мачай, кл. проф. Меланії Байлової. Дипломовим речиталем закінчила УМІ в червні цього року. Марта виступала на численних концертах УМІ та громадських імпрезах. Вона переможець в різних вокальних Американських Музичних Організацій, виступала три рази в радіо, де виконувала між іншим українські композиції. Марта

студіює музику і біологію в НьюЙоркському університеті. Її програма: Ніжанківський „Інтермеццо“, Шопен „Вальс е-моль“.

Роберт Дурзо, кл. проф. Дарії Каранович абсолютний УМІ з 1977 р. Він брав участь в концертах УМІ, а теж в різних компетіціях. Виступав три рази в Карнегі Рісайтс Гол і радіо. Хоча італійської національності Роберт залюбки виконує українські твори, і на фестивалі в Торонто виконував Барвінського Хорал і Етюд Грудина. Там виграє перше місце, виступав в концерті переможців та дістав грошову нагороду. Роберт виконає: Грудина „Етюд г-моль“, Ліст „Шоста угорська рапсодія“.

Таня Бабенко, кл. проф. Галі Клим приготувалась тепер до Дипломового Речиталю УМІ. Вона була переможцем в американських конкурсах (Мюзік Едукейторс Ассосіейшен оф Нью Джерзі), три рази здобула перше місце, а двічі друге. Вона брала участь не тільки в численних концертах УМІ, але теж як солістка на громадських імпрезах, де залюбки виконувала українські композиції. На концерті Таня виконає Концерт американського композитора Мекдowellа-моль. Партію оркестри виконає на другому фортепіані її невтомна учителька Галія Клим.

Т. Б.

Вступаєте в члени УНСоюзу!

ДНІ ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА“ в ЧІКАГО

Субота і неділя, 16-17 вересня 1978 року

ПРОГРАМА:

Субота, 16-го вересня 1978 р.

Год. 11:30 перед пол., домівка УАСТ „Лев“, 2353 В. Чикаго Авеню ДИСКУСІЙНИЙ ПАНЕЛЬ на тему: „Роль української преси і її майбутнє у вільному світі“. Участь візьмуть редактори „Свободи“, „Українського Тижневика“, журналу „Веселка“ та інших українських публікацій. Запити і дискусія.

Год. 7-ма увечері, зала Осередку СУМА,

2457 В. Чикаго Авеню ДИСКУСІЙНИЙ ПАНЕЛЬ на тему: „Етнічна преса і її майбутнє в Америці“. Участь візьмуть редактори і кореспонденти українських, грецьких, литовських, польських та інших етнічних газет. Панелісти розглянуть питання ролі етнічної преси в збереженні етнічної ідентичності і появу культурного плюралізму, як американського соціального ідеалу. Запити і дискусія.

Неділя, 17-го вересня 1978 р.

БЕНКЕТ для відміни 85-ліття „Свободи“, 45-ліття „Українського Тижневика“ і 25-ліття дитячого журналу „Веселка“ відбудеться в ресторані „ДИПЛОМАТ“, вул. Сентрал і Фуллертон, в год. 6-й по пол. Коктейл — год. 5-та по пол. В мистецькій програмі виступлять передові ансамблі Чикаго.

Імпреду влаштовує

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаго у співпраці з Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу

УВАГА!

ЗУСТРІЧ ГОРОДЕНЧАН

2-го і 3-го вересня 1978 року в Торонті, Канада в Інституті св. Володимира, 620 Спадайна

Субота, 2-го вересня

Год. 1-ша по пол. — Регстрація й оглядини виставок. Год. 7-ма веч. — БЕНКЕТ, концертна і розважова програма.

Неділя, 3-го вересня

Год. 9-та ранку — Богослуження. Год. 9:30 ранку — Доповідь головного редактора „Альманаха“ д-ра М. МАРУНЧАКА і вручення книжки „Альманах Городенської Землі“, обід і ділові справи.

ГОСТЯМ РАДІ!

Замість квітів на саїжу могилу Стригоского Брата

сл. п. Осипа Тарашука

що помер 10-го серпня 1978 р. в Торонті, Канада, склав 25.00 доларів

на Український Науковий Інститут Гарвардського

Університету

Михайло ЛІСОГІР

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 14-го серпня 1978 року, несподівано, помер на 55-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР БАДУЛЯК

бувший воєк 1-ої УД УНА та доволітній підприсмець у Філадельфії, Па.

ПАНАХИДА в четвер, 17-го серпня 1978 р., о год. 8-їй веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa. 19120.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 18-го серпня 1978 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви Царя Христа, а описля на цвинтар у Факс Чейс.

Горем прибиті:

ГАЛИНА — дружина

АНДРІЙ — син

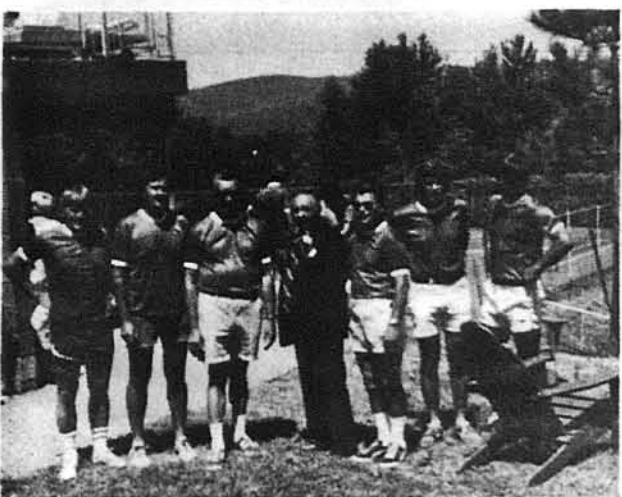
КАТЕРИНА — мама

ВОЛОДИМИР — брат з дружиною СІГРІД і Родиною

РОМАН — брат з дружиною ГАЛИНОЮ і Родиною та ближча і дальша Родина в Америці і Україні

СПОРТ

Редагус О. Твардовський

Керівники і частина інструкторів Спортової Школи в товаристві директора Союзівки, який щиро приймає на цій оселі УНСОУЗУ учасників. Стоять від ліва: С. Касіснко, Р. Ключовський, М. Стебельський, змр. В. Клас, О. Твардовський, Ю. Сасвич і О. Терлецький.

УСПІШНЕ ЗАКІНЧЕННЯ 9-ОЇ СПОРТОВОЇ ШКОЛИ УСВТ „Ч. СІЧ“

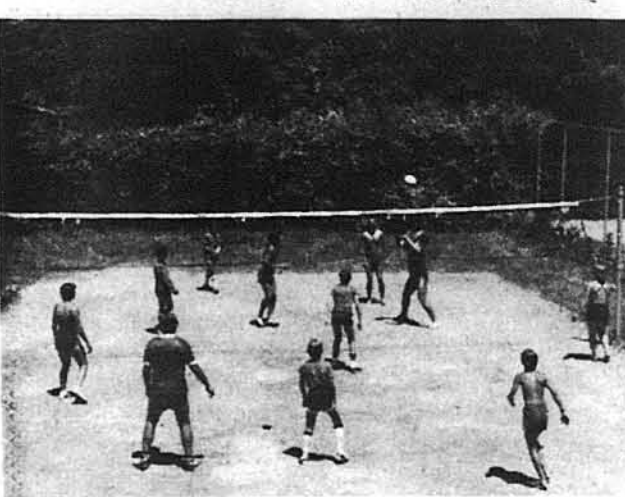
Дня 22-го липня ц. р., закінчилися 9-та з черги Спортова Школа, що її успішно проводили УСВТ „Ч. СІЧ“ на оселі УБС „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й.

Офіційне і святкове завершення Спортової Школи — 1978, відбулося увечері 21-го липня у великій ідальній оселі де при бенкетових столах засіло коло 200 учасників, інструкторів, батьків і гостей школи. Святкову програму відкрив керівник 1-го і 3-го тижня — О. Твардовський, який привітавши присутніх в далішніх словах відмітив, що в загальному цюгорічна Спортова Школа пройшла для коло 80-ти учасників, дуже корисно й успішно. В цьому році наступила поважна зміна поколінь — на місце старшого юнацтва, що були учасниками в минулих роках, прийшла чисельна група юнацтва, більшість якого роблять свої перші кроки в улюблених ділянках спорту. Кінчаючи своє коротке слово, керівник зложив подяку батькам і палким прихильникам Спортової Школи, за дотеперішню підтримку і довіря, завдяки яким УСВТ „Ч. СІЧ“ змогло послідовно і успішно поглиблювати знання української молоді та вміння в різних ділянках спорту, щоб через спорт ця наша молодь могла гідно пропагувати українське ім'я в ЗСА. Іншим головним завданням Спортової Школи „Ч. СІЧ“ є прищеплювати любов до фізичної культури й спорту в яких наша молодь не тільки може зміцнювати своє здоров'я, але і зберігати себе від злочинних вулиць міст та модної наркоманії. Стоючи на порозі 10-річчя Спортової Школи УСВТ „Ч. СІЧ“ горде з цього, що в останніх роках наше Т-во наслідують деякі інші молодечі

організації, які організують свої спортові табори, хоч не усі на бажаному професійному рівні, — закінчив своє слово керівник 1-го і 3-го тижня.

Даліше ведення святковою програмою О. Твардовський передав голові УСВТ „Ч. СІЧ“ керівникові 2-го тижня школи — М. Стебельському. Подаючи програму вечора голова коротко поінформовав присутніх про важливі точки вишколу, крім якого учасники були присутні на коло 30-ти спортивно-розважових фільмах, ватрі, концерті співу і танцю ансамблю Школа пройшла для коло 80-ти учасників, дуже корисно й успішно. В цьому році наступила поважна зміна поколінь — на місце старшого юнацтва, що були учасниками в минулих роках, прийшла чисельна група юнацтва, більшість якого роблять свої перші кроки в улюблених ділянках спорту. Кінчаючи своє коротке слово, керівник зложив подяку батькам і палким прихильникам Спортової Школи, за дотеперішню підтримку і довіря, завдяки яким УСВТ „Ч. СІЧ“ змогло послідовно і успішно поглиблювати знання української молоді та вміння в різних ділянках спорту, щоб через спорт ця наша молодь могла гідно пропагувати українське ім'я в ЗСА. Іншим головним завданням Спортової Школи „Ч. СІЧ“ є прищеплювати любов до фізичної культури й спорту в яких наша молодь не тільки може зміцнювати своє здоров'я, але і зберігати себе від злочинних вулиць міст та модної наркоманії. Стоючи на порозі 10-річчя Спортової Школи УСВТ „Ч. СІЧ“ горде з цього, що в останніх роках наше Т-во наслідують деякі інші молодечі

Перед врученням найкращим учасникам нагород уфундованих УБСоюзом, голова „Ч. СІЧ“ представив почесних гостей, якими були пп. І. Олександр — голова УБС, що теж репрезентував Центральну УБКА, як теж мгра І. Хамуляка, заст. голови „Ч. СІЧ“. Нагородили найкращим учасником вручили групи інструкторів з окремих ділянок спорту в такому порядку: копаний м'яч: директор і головний інструктор копаного м'яча, випускник інституту фізичної культури в Києві та визначний тренер останньо в Дніпропетровську, а під сучасну пору в „Ч. СІЧ“ Ігор Чупенко, І. Жига — ліцензований тренер ЗСА в Клівленді, С. Касіснко — тренер Кін коледжу, гол. інструктор спортивного табору СУМА, змагун „Ч. СІЧ“, асистенти: З. Жига з Клівленду, М. Хамуляк і А. Бакун з „Ч. СІЧ“. Відбаванка: Марійка Ганич-тренерка Кін коледжу і „Ч. СІЧ“, членка збірної східних ЗСА і збірної УСЦАК через виїзд назад до праці в радіо

Учасники Спортової Школи „Ч. СІЧ“ в часі побуту на Союзівці відбавують відбаванкові змагання

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУП

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-ГРОВНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite • Marble • Bronze

„Голос Америки“ не був присутнім визначний інструктор Юрій Сасвич з Вашингтону, асистентка Д. Твардовська, визначна змагунка дружини „Ч. СІЧ“ — чемпіонка СУАСТ-Схід УСЦАК і Спортових Ігриш. В тенісі — О. Терлецький і Р. Ключовський — обидва з Чикаго, перший двократний першун турніру в Чикаго, віцечемпіон УСЦАК в 1977 році. В плаванні — Григорій Маїк, визначний спортсмен в кількох ділянках „Ч. СІЧ“. Нагороди за зразкову поведінку вручали: Р. Ключовський — гол. опікун, Я. Василяк — опікунка дівчат, Вол. Василяк і Р. Пиндус — опікуни хлопців. Медична сестра С. Харченко. Найкращі в копаному м'ячі — молодішні юнаки: Б. Недільський з Віскансін, Р. Топольський, М. Шилінджер, А. Росс (усі з Синамансон), А. Кучинський, Я. Твардовський, Р. Понос (усі „Ч. СІЧ“), Б. Блодер і Б. Магукен (Синамансон). Середні юнаки: С. Медвідь (Ст. Айленд), Т. Кітчик, А. Мак, Д. Василяк (усі „Ч. СІЧ“), В. Чудовський (Коннектикет), М. Годованець (Кенсас Сіті), І. Курилець (Філадельфія). Старші юнаки: Г. Мухин, Т. Адамс (Філадельфія), Т. Одуляк (Нью Йорк), П. Годованець (Кенсас Сіті), Н. Колодій (Філадельфія).

Відбаванка-дівчата: О. Савченко (Нью Джерзі), Х. Заводович, Х. Амаро (Пенсильвенія), І. Шерба, Я. Чупенко (Нью Йорк). Хлопці: Р. Василяк, Д. Кітчик (усі „Ч. СІЧ“), А. Топольський, А. Остапчук (Бюфало), А. Батюк (Нью Йорк). Теніс-дівчата: М. Годованець (Кенсас Сіті), К. Адамс (Філадельфія), Дяченко, І. Терлецька (Пенсильвенія). Хлопці: І. Халецький (Нью Йорк), Р. Василяк („Ч. СІЧ“), Р. Топольський і Б. Блодер (Синамансон, Н. Дж.), Д. Василяк („Ч. СІЧ“), Г. Терлецький (Кристал Лейк, Ілл.), С. Баранкевич, А. Батюк. Плавання: Ф. Бобровський („Ч. СІЧ“), М. Годованець (Кенсас Сіті). Настільний теніс: М. Шилінджер, Р. Василяк, Ніна Івашенко і Христия Заводович. За зразкову поведінку: дівчата — І. Терлецька і М. Годованець, хлопці: А. Сімків і А. Мак.

Перед закінченням цієї зворушливої імпрези зі словами признання для УСВТ „Ч. СІЧ“ за організування і успішне ведення на найвищому професійному рівні Січової Спортової Школи, виступили батьки дітей учасників: проф. Годованець з Кенсас Сіті і Р. Топольський, уродженець Шамокін, під сучасну пору учитель з м. Синамансон, Н. Дж. Обидва прелегенти високо оцінили програми і висококваліфікований склад інструкторів Спортової Школи „Ч. СІЧ“ та заклали продовжувати Спортову Школу в майбутні роки.

Присягою, що її учасники складали кожного ранку при піднесенні прапора: „Ми учасники Української Спортової Школи „Чорноморської Січі“ присягаємо перед прапорами Америки України, солідно учитися і чесно змагатися для добра і слави українського спорту у Вільному Світі“, та молитвою закінчено цю основну програму вечора. В наступному році Спортова Школа „Ч. СІЧ“ святкуватиме свій 10-річний Ювілей.

(от)

Учасники Спортової Школи „Ч. СІЧ“ в ряді перед обідом перед „Веселкою“ на Союзівці

Мозаїка „Хрищення Руси-України“ прикрашуватиме собор свв. Володимира й Ольги в Чикаго

Чикаго, Ілл. (Лук-а). — В липні цього року парафія свв. Володимира й Ольги буде десять років. Відомо, парафію свв. Володимира й Ольги оснував Блаженний Патріярх і Кардинал Йосиф під час своєї першої візити у ЗСА, чи докладніше кажучи, 28-го липня, 1968 року в часі Божественної Святої Літургії, яку відправляв Блаженний в сослуженстві численних владик та духовенства, в

присутності п'ятнадцяти тисячного богомольного чикагського збору людей. Тому, що оголошення відбулося в сам празник Рівноапостольського Князя Святого Володимира, парафія прийняла його ім'я, як свого патрона, додаючи згодом ім'я княгині Ольги, бо обидва вони є засновниками християнства на нашій батьківщині.

Рік-річно парафія свв. Володимира й Ольги відзначає дату свого постановня. Це храмове свято. Тому, що цього року — це десята річниця існування парафії, церковному проводові хотілося відзначити її в особливий спосіб. Це привело до рішення прикрасити фронтону стіну собору мозаїкою, що зображувала б хрищення Руси-України. Мистецьке виконання цього задуму доручено маестрові Борисові Макаренкові. Праця проходить за планом, і мозаїка буде готова на 30 липня, на храмівий празник. Має це бути мастатична річ, велика розміром, яка притягатиме своєю красою увагу прохожих, а своїх навігати горді-

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

ОЛЕКСАНДЕР КОРОЛЬ ЗДОБУВ ДИПЛОМ ІНЖЕНЕРА

Син мгра Стефі і інж. Ігоря Короля в Детройті Олександр Король в грудні 1977 року одержав диплом інженера-електрика у Мічигенському університеті. Олександр закінчив Українську Вищу Школу Непорочного Зачаття як „валекторіан“. Відтак вступив на студії в Мічигенському університеті, успішно їх закінчивши. Після закінчення студій одержав працю в електронічному відділі автомобільної фірми Крайслера. Сьогодні підготовляється до стейт-ового іспиту професійних інженерів, а також продовжує студії, щоб здобути диплом маєстра. Олександр є активним членом Пластової Станції в Детройті, членом старшого пластунського куреня „Бурлаки“. Належить до Товариства Українських

Инж. Олександр Король

Інженерів Америки. Є членом Спортового товариства „Черник“. Крім того, є членом Тав Бетта Пі-крайового та почесного Інженерського Товариства. Олександр Король є членом 174-го Відділу УНСОУ в Детройті.

Н. Н.

ОРЕСТ ГРИГОРІЙ КОМАРНИЦЬКИЙ

Орест Григорій Комарницький, син Ірени і Омеляна, народжений 8-го жовтня 1952 р. в Чикаго. Початкову школу закінчив в Чикаго ім. св. о. Миколая. Переїхавши з рідного до Фінікса, Аризона, молодий Орест закінчив середню школу Броді Коледж Препараторі. В тій же школі займає поважні студентські пости. Відтак студіює на Американському Університеті у Вашингтоні. Д. К., а студії закінчує в Арізонському університеті. У 1977 році його прийнято на денстичні студії при Університеті Індіана в Індіанополіс, де має гарні успіхи в науці. Із-за своєї праці та поведінки його обрано президентом класу, а також членом товариства „Дельта Сігма Дельта“. Він був пластуном у Чикаго, у місті Фініксі був активним в місцевій парохії — належав до вівтарної дружини, є членом Т-ва за Патріярхальний Устрій та членом 379-го Відділу УНСОУ. Володіє українською мовою, всюди підкреслює своє українське походження.

Орест Григорій Комарницький

Дмитро Дидик

Д-Р МИРОН МАРКІАН ВОЙТОВИЧ

Присмо' нам поділитися доброю вісткою з українським громадянством, що Мирон Войтович закінчив свої медичні студії в Раш Медікал коледж та отримав диплом доктора медицини 10-го червня цього року. Д-р Мирон є сином пані Оленки і д-р Стефана Войтовича з Плено, Ілл. Будучи в Плено-Гайскул, д-р Мирон був відзначуючим учнем та в регіональних міжшкільних змаганнях здобув трофеї з науки для своєї школи. Він був також фіналістом в нешенел меріт соасеті та вaledікторіан своєї класи.

Титул бакаляра у фізиці дістав в Норд Вестерн університеті в 1974 р. та був членом Фі Бетта Каппа оларі Фратерніті й Альфа Омга Альфа Медікал олар соасеті.

Д-р Мирон належить до Медичної Громади при УЛ-ТІПА та часто брав участь в сходинах та студентських панелях.

Він також успішно закінчив Школу Українознавства в Чикаго та брав участь в українознавчих курсах в Гарвардському університеті минулого літа.

Д-р Мирон любить музику та гарно грає на фортепіані, а у вільних хвиликах займається графікою. Він за славне минуле. Щораз то частіше переключуються голоси: готуймося до належного відзначення тисячоріччя хрищення Руси-України. З відселенням мозаїки на своєму соборі парафії свв. Володимира й Ольги напевно відчують, що наступних десяти років їхньої праці — це будуть роки готування до нашого великого свята, нашої найбільшої річниці, річниці Хрищення Руси-України.

Чортківська Округа

Історично-мемуарний збірник. Повісті: Чортків, Копичинці, Ворци, Заліщиці. Книжка у твердій темно-синій обгорці і золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 928 сторінок. Ціна 25.00 дол. і \$1 пересил.

СВОВОДА

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

МАРТА ХРИСТИНА ВОЙТОВИЧ

Марта Христина Войтович

Марта Христина Войтович, доня д-ра Стефана і Олени з Плена, Ілліной, успішно закінчила 4 роки студій в Нордерн Іллінойс університеті. Вона одержала диплом бакаляра стислх наук в біології: „сумма кум лявде“.

Марта рівночасно закінчила з відзначенням „Почесну програму“ з біології. До середньої школи ходила в Аврорі, Ілліной, в Розарі Гайскул, де була 1970 р. визначно закінчила Українознавчу суботню школу в Чикаго.

На черговий рік Марта зі своєю молодшою сестрою Анною, студенткою політичних наук в Норман, Ілл., плянує вписатися на літні Курси Української Літератури та Історії в Гарварді.

Н. Н.

REAL ESTATE

ОКАЗІЙНА ВИПРОДАЖ будівельних парцел, \$3100.00 за 1 акр + також новобудований дім — \$40,500.00, готовий до замешкання. Околиці „Верховина“ — УРСОУ. (914) 557-8741

ECONO-HOMES CONSULTING P.O. Box 207, Eldred, N.Y. 12732 Design engineer J. Khovaylo. Home systems design, including solar heatings, by appointment only.

НА ПРОДАЖ ЛІТНІ ДОМИ над озером в Глен Спей. Приступні ціни. Також маємо землю 2, 3 і 4 акрові парцелі, з доступом до озера. Тел. (212) 838-0540 вч. (212) 428-5150 (914) 557-6172

КЕРГОНКСОН, Н. Й. 12 акрів, 1100 ft. фронту, в доскон. стані, 9 кімн. дім, 1 м. від Союзівки. \$55,000.

13 приміщень, доходова посліст, придатний до мешкання на зиму, власник викаже великий прихід з винайму. \$80,000.

5-кім. катедр, аеранда закрита сіткою, велика, чиста площа, умебльована, в досконалому стані. \$14,500.

KATES REALTY Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-4141

Д-р Павло Пундій

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence) а60 (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO.

Власник Ю. Безсоніа

• Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
• Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьбон у бронзі, оговорює й лава на всіх цвинтарях.
Office and Residence: Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873 (напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкв-Пам'ятника).
Mailing Address: 127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880 P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

DELTO EUROPA CORP. (Roman Iwanuckij)

146 First Ave. (Bet. 8th & 9th Sts.) New York, N.Y. 10009. Tel. 228-2266 ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. 3 українським збором свічки, склянки і вогнетривалі тарілки з накривками (casserole-ovenproof).

HELP WANTED

PLUMBERS

PLUMBERS & FORMEN

Needed immediately

Job 1 location in Md. & Va. Highest Hourly Rate Complete Fringe Benefits

Please Call

948-8950 (301)

James A. Fedrine, Inc.

26 W. Diamond Ave.

Gothenburg, Md. 20760

E.O.E.

MAINTENANCE

Couple for full time, live-in, garden apt complex. Must be experienced in general household, plumbing and electrical repairs. Salary plus 3 1/2 hr apt. Call (201) 641-6256 from 9 a.m. to 5 p.m.

TOOL & DIE MAKER

for progressive dies. Die repair & die setting slide feed. Our Co. 1st in its field is looking for the able positions. Steady work, excellent working conditions & benefits. Top pay for top people. (201) 751-7377

HOUSEKEEPERS, CHAMBERMAIDS

HANDYMEN, SUPER

Days, nights, live-in. Top dollar.

Apply in person

HOTEL SETON

144 E. 40th Street

between 9 a.m. and Noon

ПОШУКУЄТЬСЯ ГОСПОДИНЬО-ПАНЮ

до товариства для старшої жінки. Спання на місці. За інформаціями телефонувати: (212) 442-3837

Стетен Айленд, Нью Йорк

3 Б О Р И ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го СЕРПНЯ 1978 р.

ПАСЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відл. о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Норс Ав. На порядку: вибір члена К. Комісії, Союзівий День та участь в інших імпрезах. — В. Марунчак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 20-го СЕРПНЯ 1978 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відл. о год. 12-й точно. Коло церкви св. Марії, 7981 Washington Ave. у Кліфтоні, Н. Дж. Присіться все членство прибути на збори. — Управа.

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnad/

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

McNERNY BURNADZ

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1840

R. H. Burnad/

J. J. McNerny

Funeral Directors

Chapels available through

out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3585 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-8680

Директор ЮСІФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідус влаштуванням похоронів в каплицях, похованнях в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568